

► Του ΜΑΡΙΟΥ ΔΙΟΝΕΛΛΗ

Την Παρασκευή 9 Μαΐου κρίνεται στο Συμβούλιο της Επικρατείας –στη Μείζονα Ολομέλεια– η πολύμηννη μάχη των εργαζομένων στον κλάδο της κοινωνικής ασφάλισης ενάντια στην πρόθεση της κυβέρνησης να εκχωρήσει σε ιδιωτικούς φορείς τον έλεγχο και την εκκαθάριση των δαπανών υγείας που καταβάλλει το κράτος σε άλλους ιδιωτικούς παρόχους υπηρεσιών υγείας. Πρόκειται για μια εξόφθαλμα αντισυνταγματική μεταβίβαση αρμοδιότητας του στενού πυρήνα του κράτους, η οποία θέτει τον ιδιωτικό τομέα ταυτόχρονα σε θέση ελεγκτή και ελεγχόμενου.

Η αρχή γίνεται με τον έλεγχο του κόστους νοσηλείας σε ιδιωτικές κλινικές, ενώ αναμένεται να επεκταθεί και σε εξετάσεις, όπως μαγνητικές, αξονικές κ.λπ. Όλα αυτά έρχονται σε συνέχεια μιας σειράς υπέρογκων χρεώσεων σε φάρμακα και διαγνωστικές εξετάσεις, που έχουν ήδη επιβαρύνει τον τελευταίο χρόνο τους πολίτες.

Ο Πανελλήνιος Σύλλογος Εργαζομένων ΕΟΠΥΥ (ΠΑΝΣΥΕΡ ΕΟΠΥΥ) και η Πανελλήνια Ομοσπονδία Προσωπικού Οργανισμών Κοινωνικής Πολιτικής (ΠΟΠΟΚΠ) έχουν προσφύγει στο ΣτΕ, καταγγέλλοντας όχι μόνο την προφανή αντισυνταγματικότητα αλλά και τη συνειδητή υποβάθμιση του ρόλου, της τεχνογνωσίας και της εμπειρίας των διοικητικών υπαλλήλων και ιατρών του Οργανισμού.

Απροστάτευτοι

Η προσβαλλόμενη υπουργική απόφαση του Α. Γεωργιάδη βασίζεται σε φωτογραφική διάταξη νόμου του υπουργείου Δικαιοσύνης σχετικά με την... κυβερνοασφάλεια (ν.5086/2024), με την οποία υποτίθεται πως επιδιώκεται η αντιμετώπιση του «πάρτι» που

Ιδιώτες ελέγχουν... ιδιώτες για τις δαπάνες του ΕΟΠΥΥ

Προκλητικά απροστάτευτοι οι ασφαλισμένοι από την παράδοση του κλινικού και διοικητικού ελέγχου σε ιδιωτικούς ελεγκτικούς φορείς

- Αδωνις και Φλωρίδης δίνουν 20 εκατομμύρια τον χρόνο, απαξιώνοντας τη δουλειά των ελεγκτών του ΕΟΠΥΥ
- Στην Ολομέλεια του ΣτΕ η προσφυγή των Συλλόγων Εργαζομένων

έχουν στήσει ιδιωτικοί πάροχοι υγείας εις βάρος του ΕΟΠΥΥ αλλά και των ασφαλισμένων. Ωστόσο, ο έλεγχος ιδιωτών από ιδιώτες όχι μόνο δεν εξασφαλίζει μείωση κόστους, αλλά θα επιφέρει πολύ μεγαλύτερες χρεώσεις.

Ειδικότερα, με τον λεγόμενο «real time έλεγχο» οι ασφαλισμένοι θα ενημερώνονται κατά τη διάρκεια της νοσηλείας τους εάν ο ΕΟΠΥΥ θα αναλάβει τη σχετική αποζημίωση ή εάν το κόστος θα επιβαρύνει τους ίδιους, βιώνοντας

συνθήκες ανασφάλειας και αβεβαιότητας σχετικά με την έκβαση της νοσηλείας τους και το μέγεθος της οικονομικής επιβάρυνσής τους.

Στη σύνταξη του πορίσματος από τον ιδιώτη δεν προβλέπεται κανένας κρατικός έλεγχος (προληπτικός ή κατασταλτικός) αλλά ούτε και διαδικασία ή όργανο όπου θα μπορούν να υποβάλλουν ένσταση οι ασφαλισμένοι αν θίγονται από το περιεχόμενο του πορίσματος, παραμένοντας απροστάτευτοι

την ώρα που ιδιώτες γιατροί και ιδιώτες ελεγκτές θα αποφασίζουν μεταξύ τους για το κόστος περιθαλψής.

Επίσης, εξαιρετικά σημαντική παράμετρο συνιστά η μη διασφάλιση της προστασίας προσωπικών και ευαίσθητων δεδομένων των ασφαλισμένων, καθώς στον ιδιώτη ελεγκτή παρέχεται πρόσβαση στην εφαρμογή του ιατρικού ελέγχου, χωρίς να προβλέπεται καμία υποχρέωσή του για ορισμό υπευθύνου προστασίας των δε-

δομένων και χωρίς, πριν από την ψήφιση του νόμου, να έχει γίνει «εκτίμηση αντικτύπου», όπως επιβάλλεται για την επεξεργασία προσωπικών δεδομένων και μάλιστα δεδομένων υγείας.

«Θολό» όφελος

Στην αιτιολογική έκθεση του επίμαχου νόμου δεν υπάρχει καμία τεκμηρίωση για το δημοσιονομικό όφελος από την εκχώρηση του ελέγχου σε ιδιώτες, ενώ, όπως καταγγέλλουν οι εργαζόμενοι, η τυχόν –λόγω περικοπών– μείωση της υποβαλλόμενης δαπάνης από τον πάροχο θα μειώνει το clawback του παρόχου και όχι τη δαπάνη του Οργανισμού.

Το μόνο απόλυτα σαφές είναι ότι η παράδοση του ελέγχου στους ιδιώτες ξεκινά με «προίκα» 40 (!) εκατ. για τα δύο πρώτα χρόνια, ποσό που θα μπορούσε να διατεθεί για τον ψηφιακό εκσυγχρονισμό του ΕΟΠΥΥ, την εκπαίδευση των εργαζομένων και την περαιτέρω ενίσχυσή του με διοικητικό προσωπικό, γιατρούς και φαρμακοποιούς, ώστε να διατηρηθούν και να ενισχυθούν όλες οι δομές του, κεντρικά και περιφερειακά.

Λόγω της σοβαρότητας όλων αυτών, η αίτηση ακύρωσης των εργαζομένων θα εκδικαστεί στη Μείζονα Ολομέλεια του ΣτΕ, υπό την πλέον διευρυμένη σύνθεση του Ανώτατου Δικαστηρίου. Επίσης, οι εργαζόμενοι έχουν υποβάλει αίτηση ακύρωσης του σχετικού διαγωνισμού για την ανάδειξη παρόχου υπηρεσιών ελέγχου (εκδίκαση στις 2/12/2025), ενώ εκκρεμεί η έκδοση απόφασης προσωρινών μέτρων για αναστολή του διαγωνισμού μέχρι την οριστική εκδίκαση.

«Στηρίξτε τον δημόσιο έλεγχο»

Ανδρέας Ποτάκης, Συνήγορος του Πολίτη

Την κατάσταση που έχει διαμορφωθεί κατέδειξε πλήρως ο Συνήγορος του Πολίτη με έκθεσή του από τον περασμένο Ιούλιο, θέτοντας τον ΕΟΠΥΥ προ των ευθυνών του, έπειτα από καταγγελίες ασφαλισμένων για υπερβολικές χρεώσεις και υπερκοστολογήσεις από παρόχους υγείας. Ενδεικτικό είναι το «κόλπο της αναβάθμισης θέσης» που επιβάλλουν οι ιδιωτικές κλινικές σε ασφαλισμένους, παρέχοντάς τους τρίκλινα ή δίκλινα δωμάτια αντί τετράκλιων που προβλέπουν οι συμβάσεις των κλινικών με τον ΕΟΠΥΥ. Οι κλινικάρχες επικαλούνται έλλειψη τετράκλιων, κάτι που, όπως επισημαίνει η Ανεξάρτητη Αρχή, συνιστά παραπλάνηση τόσο του Οργανισμού όσο και των ασφαλισμένων που επωμίζονται την επιπλέον χρέωση. Και ενώ για όλα αυτά ο Συνήγορος τονίζει ρητά την ανάγκη ενίσχυσης του δημόσιου ελέγχου, η κυβέρνηση επιλέγει ακριβώς τον αντίθετο δρόμο, εκχωρώντας αυτόν τον κρίσιμο ρόλο σε ιδιώτες.

«Ο ΕΟΠΥΥ ανήκει στους πολίτες»

Καλλιόπη Μαρκοπούλου, πρόεδρος Πανελληνίου Συλλόγου Εργαζομένων ΕΟΠΥΥ

«Σήμερα βρισκόμαστε μπροστά σε μια κρίσιμη καμπή. Η ανάθεση του ελέγχου σε ιδιωτικούς ελεγκτικούς οργανισμούς δεν είναι απλώς μια τεχνική ή οργανωτική αλλαγή. Είναι μια πολιτική επιλογή που ανοίγει τον δρόμο για την ιδιωτικοποίηση κρίσιμων λειτουργιών του Δημόσιου Συστήματος Υγείας. Εμείς οι εργαζόμενοι ξέρουμε από πρώτο χέρι ότι η Υγεία δεν είναι εμπόρευμα. Δεν μπορεί να υπόκειται στη λογική του κέρδους. Η Υγεία είναι δημόσιο αγαθό και θεμελιώδες δικαίωμα κάθε πολίτη. Ο ΕΟΠΥΥ ανήκει στους πολίτες. Χρηματοδοτείται από τις εισφορές μας και από τον κρατικό προϋπολογισμό. Οφείλει να λειτουργεί με διαφάνεια και δημόσιο έλεγχο»

«Διευκολύνουν την ασυδοσία»

Νότα Βασιλοπούλου, πρόεδρος Πανελληνίας Ομοσπονδίας Προσωπικού Οργανισμών Κοινωνικής Πολιτικής

«Οι εργαζόμενοι απαιτούμε τη διατήρηση του δημόσιου χαρακτήρα του ΕΟΠΥΥ και τη θωράκιση των ασφαλισμένων του. Αντίθετα, η κυβέρνηση –κατά τη συνήθη πρακτική της και με βολικούς για την ίδια σχεδιασμούς– διευκολύνει την ασυδοσία, επιλέγοντας ελεγκτές και ελεγχόμενοι να λειτουργούν στον ίδιο κλάδο, αυτόν των ιδιωτών παρόχων υγείας, πιθανώς, δε, ακόμα και υπό την ίδια επιχειρηματική ιδιοκτησία. Αντί να ενδυναμώσει τον ΕΟΠΥΥ με το αναγκαίο μόνιμο προσωπικό, επιλέγει να τον απαξιώσει με όλα τα μέσα που διαθέτει».